

Jernbaneraadet ogsaa at undersøge, hvor der kan indføres Besparelser paa forskellige Omraader, og hvor der kan være Mulighed for administrativt at decentralisere Ledelsen noget. Jeg har altsaa for saa vidt i Forvejen gjort Skridt til at faa dette Forhold undersøgt, fordi jeg finder, det vilde være naturligt og godt, om man kunde faa Jernbaneraadet til at arbejde, og vel at mærke arbejde paa en saadan Maade, at det blev, hvad det naturligt skulde være: et Bindeled mellem Administrationen og Befolkningen — ikke paa den Maade, at Jernbaneraadet og Administrationen skulde ligge i en evig Krig med hinanden, thi saa tror jeg ikke, der kommer noget ud af det, men saaledes at de tværtimod traadte i Samarbejde med hinanden.

Hr. Friis-Skotte mente ikke, at de foreslaaede Takstforhøjelser vilde give Dækning for de forøgede Udgifter, og det er højest sandsynligt, at han har Ret; men dette kan da kun vise, at det er dobbelt nødvendigt at faa dem gennemført og gennemført hurtigt. Jeg vil meget henstille, idet jeg gaar ud fra, at der bliver nedsat Udvalg, at dette vil arbejde saa hurtigt som muligt; thi for hver Dag, der gaar, inden disse Takstforhøjelser bliver vedtaget, forøger vi Statsbanernes Underskud med ca. 200 000 Kr.

Der har været adskilligt fremme om den indskrænkede Togplan, det har været nødvendigt at gennemføre fra 15. Maj. Det er Krigskøreplanen fra 1917, der er genindført, men jeg maa sige, at desværre stiller Forholdene sig saaledes, at hvis det i 1917 var nødvendigt at gaa til saa store Indskrænkninger, er det endnu mere nødvendigt i dette Øjeblik. Kulsituationen er saadan, at disse Indskrænkninger er absolut nødvendige, hvis vi ikke paa et senere Tidspunkt skal komme til at staa overfor at maatte gaa til endnu mere drastiske Forholdsregler, alt under Forudsætning af, at Kulsituationen ikke forbedrer sig; men vi haaber alle, at den maa forbedre sig.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til alle de ærede Medlemmer, der har omtalt de Vanskeligheder, der er fremkommet ved, at der inddrages Togbaade her og der. Til Hr. Sundbo skal jeg sige, at det ikke alene er Vestjylland, det gaar ud over. Det er ganske naturligt, at Hr. Sundbo og jeg i Fællesskab er meget kede over, at det gaar haardt ud over Vestjylland, og jeg kan forsikre Hr. Sundbo og Hr. Vanggaard om, at ganske de samme klagende Røster, som jeg nu har hørt fra

dem, lyder over alt i Landet, idet der er foretaget Indskrænkninger overalt. Men i det Øjeblik, Kulsituationen forbedres saaledes, at det bliver muligt at udvide Toggangen, er man fra Statsbaneadministrationens Side klar til med meget kort Var sel at genindsætte de gamle Tog som faste Særtog. Man ønsker at gøre dette, saa snart det paa nogen Maade er muligt. Men som Forholdet i Øjeblikket er, er de foretagne Indskrænkninger en absolut Nødvendighed.

Hr. Raffnsø fremførte en Anke mod Bemærkningerne til Lovforslaget; han sagde, at den Fejl, han havde paapeget sidst, stadig var til Stede, men Fejlen er ikke stadig til Stede. Det, der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, er i Praksis rigtigt. Hr. Raffnsø har nemlig overset, tror jeg, at der staar: Ved 3die Klasse vil Forhøjelsen altsaa komme op paa ca. 100 pCt. Der er altsaa beregnet en gennemsnitlig Forhøjelse for Taksterne for 1911 paa ca. 100 pCt. Forholdet er nemlig det, at de 88 pCt. af samtlige Rejser foregaar paa 3die Klasse; derfor bliver Forholdet i alt væsentligt dette. Men jeg skal overfor Hr. Raffnsø, hvis han ønsker det, nærmere dokumentere Forholdet i Udvalget.

Hr. Raffnsø fremdrog tillige Spørgsmaalet om lavere Takster for Befordring af Fisk, og denne Tanke blev tiltraadt af andre ærede Medlemmer. Der er indgaaet et Andragende til Trafikministeriet vedrørende dette Forhold, og det er i Øjeblikket under Overvejelse i Administrationen; men det er meget vanskeligt for Statsbanernes Vedkommende at strække sig ret vidt i saa Henseende. Fisketransporten er i Forvejen begunstiget paa mange Punkter, og Statsbanerne er ikke, om jeg saa maa sige, nogen filantropisk Institution. Hvis Fiskeriet skal have Støtte — hvad jeg finder, at det under de overordentlig vanskelige Forhold, dette Erhverv er inde under, har et ganske naturligt Krav paa —, saa bør det faa denne Støtte gennem et direkte Tilskud. Der er ikke noget som helst i Vejen for, at der kunde ske en Fragt nedsættelse i Praksis, men det skulde ske paa en saadan Maade, at Statsbanerne fik Dækning derfor af Statskassen.

Til Hr. Sundbo har jeg endnu nogle Bemærkninger. En af hans Anker gik ud paa, at der blev solgt flere Billetter, end der var Siddepladser i Toget. Disse Forhold er blevet taget op til Overvejelse. Dernæst omtalte Hr. Sundbo Restauratio-